

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. X. Quòd nemo debet studere Nigromantiam nec magicam artem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

CAPVT X.

Quòd nemo debet studere Nigromantiam nec magicam artem.

QUOD autem Nigromantiam nemo potest studere propter scire tantum, etiam si non utatur ipsa, probatur per Alberti verba in secunda Parte de Mirabili scientia Dei. In vna solutione dicit sic: *Omnis curiosa & superflua inuestigatio rerum ad sensus interiores vel exteriores pertinentium, reducitur ad concupiscentiam oculorum: studia tamen laudabilium & bonorum, sicut sunt studia liberalium scientiarum, bona sunt, & ideò ad malam radicem non ordinantur; sed studia magorum & Nigromanticorum, quia mala sunt & superflua, & ab Ecclesia interdicta.* hæc ille. Quare & ipse Albertus met de se dicit, vt superiùs habitum est, quòd eas non studuit, cùm studium sit vehemens animi applicatio ad sciendum aliquid; sed tantum transitoriè perlegisse Libros illos se testatur, vt posset reprobare eosdem. quod certissimè peccatum non est, sed virtu-

tis operatio: hoc enim factò caput Go-
 liath proprio amputatum est gladio,
 Sic & de Daniele legimus sancto Pro-
 pheta & socijs eius, Danielis primo ca-
 pite, vbi sic habetur: *Pueris istis dedit*
Deus scientiam & disciplinam in omni li-
bro & sapientia: Danieli autem dedit in-
telligentiam omnium visionum & somnio-
rum. Circa quem Textum beatus Hie-
 ronymus sic ait: *Vt de Chaldaorum*
scientia indicarent. Quæ verò fuerit sa-
 pientia & doctrina Chaldæorum, ipse
 Albertus in sua Postilla super eundem
 Danielelem circa illum Textum vbi di-
 citur, *Vt doceret eos litteras Chaldaicas,*
 exponit, sic subiungens: *Scilicet quæ ma-*
ximè sunt de diuinatorijs scientiis. constat
ergo, quòd Daniel eiusmodi scientias sci-
uit, sed non exercuit. Et hoc idem beatus
 Hieronymus suo dicto confirmat super
 Danielelem, circa illum Textum vbi di-
 citur: *Proposuit autem Daniel in corde*
suo ne pollueretur de mensa Regis, neque
de vino potus eius. vbi Hieronymus ita
 adiungit, dicens: *Qui de mensa Regis &*
vino potus non vult comedere ne pollua-
tur, utique si sapientiam atque doctrinam
Babyloniorum sciret esse peccatum, num-
quam

quam acquiesceret discere quod non licebat: discunt autem non ut sequantur, sed ut iudicent atque conuincant. quo modo si quispiam aduersum Mathematicos velit scribere imperitus Mathematicus, risui pateat; & aduersum Philosophos disputans, si ignorat dogmata Philosophorum. Discunt ergo ea mente doctrinam Chaldaicam, qua Moyses omnem sapientiam Aegyptiorum didicerat. hæc omnia gloriosus Hieronymus loco præfato. Sed & venerabilis & sanctus Ambrosius huic sententiæ consentit, vbi dicit super Lucam, & habetur in Decreto sic: *Legimus aliqua ne negligantur, legimus ne ignoremus, legimus ut non teneamus, sed ut repudiemus.* hæc Ambrosius. Cum ergo Spiritus sanctus Daniele laudare voluit ob peritiam sapientiæ Chaldaeorum, quæ mala erat in vsu Gentilium; profectò laudandus erit Albertus, qui huiusmodi diabolicam scientiam perlustrare voluit, ut damnaret eandem cum suis Auctoribus. vnde & ipse Frater Vlricus Engelberti de Argentina, Prædicatorum Ordinis Religiosus, & doctissimus vir, Alberti discipulus, Magistrum suum Albertum de tali pe-

ritia commendare specialiter voluit: dicit enim hic Vlricus in sua Summa Theologiæ libro quarto, vbi loquitur de apparitionibus Angelorum, narrando Magistrorum opiniones, de hac re sic concludens: *Aliter autem ab omnibus premissis sentit Doctor meus Dominus Albertus, Episcopus quondam Ratisponensis, vir in omni scientia adeo diuinus, ut nostri temporis stupor & miraculum congruè vocari possit, & in magicis expertus, ex quibus multum dependet huius materiae scientia.* hæc Vlricus. Ecce Frater Vlricus Magistrum de experientia magicarum artium laudare voluit, tamquam si singulare sit bonum, iuxta Apostoli vocem, non ignorare fallacias inimici; nec vtrique diuinum hominem Albertum dixisset, si hunc cum peccato magicas scientias iudicasset habuisse. Experientia enim non dicit operationem, sed iuxta Alberti sententiam in tertio scripto distinctione xxiv. experimentum est cognitio in singularibus accepta. Accipimus autem cognitionem particularium quandoque visu, quandoque auditu, vel etiam scripto: sicut consueuimus dicere hunc esse expertum

pertum

pertum Confessorem, qui multorum licet peccatorum particularium quoad varias circumstantias non sit operator, ipsorum tamen fuit auditor, & propter aliorum salutem extitit curiosus explorator. Sic & illum in multis malis expertum dicimus, qui paucorum malitias sustinendo, persecutiones & tribulationes est perpeffus, sicut de venerabili Patre Humberto Magistro Ordinis Prædicatorum legitur, quòd fuerit multùm expertus, quia multis tribulationibus excoctus: sic & Albertum hunc in omnibus dicimus expertum, quia omnia legendo, examinando, inquirendo, disputando perlustravit. Et quia Albertus perlustrando nugas Nigromanticorum, sacrilegia opera ipsorum iudicabat, benè adiecit in Speculo præfato, ita subiungens de libris Nigromanticis: *De libris Nigromanticis sine præiudicio melioris sententia dico, quòd videtur quòd magis debeant servari quàm destrui: tempus enim fortè iam prope est, quia propter quasdam causas, quas modò taceo, eos saltem occasionaliter proderit inspexisse. Nihilominùs tamen ab ipso usu caveant inspectores eorum.* Hæc Albertus;

bertus; qui, vt audis, manifestè interdicit vsum Nigromanticorum librorum: quare autem, vt ei videtur, seruari debeant, superiùs audisti, ni fallor. Et hoc idem nostro tempore quibusdã sapientibus videtur, qui dicunt vtile fore si committeretur conscientiosis viris & iuratis, vt huiusmodi perlegerent libros, eorumque Professores oris sui gladio interficerent. Vnde & ipse Magister Ioannes de Grissona, qui contra Nigromanticos aliqua scribit, in *Quæstione* quam ponit in fine *Trilogij* sui, in quarta propositione sic dicit: *Expediendū videtur, si sine periculo abusus seruentur libri Nigromantici.*

CAPVT XI.

De gradu malitiæ artium conterminalium Nigromantiæ: & quare nominatur ab Alberto Garrimantiæ, & non merentur nomen scientiæ.

CONSEQUENTER aliorum superstiosorum sectas conuincit & damnat venerabilis Albertus sui oris spiritu in *Speculo* præfato; vnde ait ibidem sic:
Sunt